

Cena 10 zł.

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem
Adres red. Łódź, Więckowskiego 4-8.
Administracja: Łódź, Kilińskiego 49

MOSTY

Wydaje Haczmer Haczmer w Polsce Wychodzą trzy razy w tygodniu
we wtorki, czwartki i soboty

Pok IV

Łódź, wtorek 25 stycznia 1943 r.

Nr 11 (281)

R. Arzi Cederbaum

Dziś wybory w Izraelu

Dziś odbywają się pierwsze wybory do parlamentu młodego państwa żydowskiego. Akt wyborczy jest momentem historycznym o szczególnym znaczeniu, zwłaszcza jeśli przypomni sobie, że jeszcze przed rokiem Palestyna znajdowała się pod rządami mandatu brytyjskiego, a do realizacji uchwały o utworzeniu państwa żydowskiego było jeszcze daleko. Stopniowo powstają w Izraelu organy władzy państwowej, zamieniając tymczasowe instytucje na stałe, oparte na własnym prawie. W ślad za konstytucyjnym parlamentem przyjdzie rząd parlamentarny, co zakończy pierwszy etap budowy zrębów organizacji państwa.

Głównym zadaniem pierwszego parlamentu Izraela będzie opracowanie konstytucji, zasadniczego aktu ustawodawczego, który określi przyszłą formę ustrojową nowego państwa. Sam fakt PIERWSZYCH wyborów oraz naczelne zadanie pierwszego parlamentu uzasadniają całkowicie kolosalne zainteresowanie, jakie wybory te wywołują w Izraelu, w szerokich masach społeczeństwa żydowskiego, poza Izraelem, a również w międzynarodowych sferach politycznych całego świata. Wyniki wyborów oczekują z wielkim zainteresowaniem wszyscy, którzy zdają sobie sprawę z jakim stopniem zdecydowania one o życiu wewnętrznym młodego państwa, jak i o kształtowaniu się stosunków Izraela z innymi państwami.

Na podkreślenie zasługuje fakt, iż wybory odbędą się w okresie trwającej wciąż jeszcze wojny mimo prowadzonych na wyspie Rodos pertraktacji pokojowych, którym towarzyszy niecała prowokacja brytyjska, poparta manewrami floty na morzu Śródziemnym i Czerwonym. Dziesiątki tysięcy znajdują się wciąż pod bronią, a kraj nie wrócił jeszcze do normalnych warunków pokojowych i odbudowy wewnętrznej.

Do walki wyborczej stanęły wszystkie warstwy społeczeństwa żydowskiego, a częściowo i arabskiego. Ilość zgłoszonych list przekracza cyfrę 20 co bynajmniej nie jest zjawiskiem pozytywnym. Lecz w tej wielobarwności list dadzą się wyróżnić społeczne i polityczne tendencje, ukrywające się za każdą z tych list wyborczych. Na prawym skrzydle dominuje faszystowska grupa „Cheirut“, resztki rewizjonistów, blok klerykalny i reakcja mieszczańska. Centrum reprezentują ogólni syjonści rozbici na partię progresywną, grupę Grynbauma i kilka pokrewnych im list. Za nimi kroczy reformistyczna Mapai. Skrajne miejsce na lewym skrzydle zajmuje Zjednoczona Partia Robotnicza i Komunistyczna Partia Izraela.

Ramy artykułu nie pozwalają na omówienie programów wyborczych wszystkich partii i przeprowadzenie dyskusji z przeciwnikami. Pragniemy tu zapoznać naszych czytelników z zasadniczymi przesłankami platformy wyborczej naszej bratniej partii w Izraelu — Zjednoczonej Partii Robotniczej (Mapam), która jest decydującą siłą w radykalnym obozie lewicowym Izraela. Zjednoczona Partia wkracza obecnie w drugi rok swego istnienia. Skupia ona w swych szeregach proletariats wiejski, przeważającą większość awangardy klasy robotniczej — ruch kibucowy, robotników miejskich i inteligencję pracującą.

Czytając platformy wyborcze różnych ugrupowań można napotkać na hasła pozornie identyczne. Każda bowiem grupa wyborcza wysuwa hasła samodzielnosci i demokracji wewnętrznej. Znając jednak konkretne programy polityczne niektórych ugrupowań trudno się ludzi co do

prawdziwych tendencji prowodyrów tych grup. Cóż bowiem oznacza w warunkach zaostrzającej się ekspansji imperializmu, w szczególności jego aktywności na Bliskim Wschodzie, faktyczna samodzielnosc Izraela? Czy wystarczające jest jedynie uznanie Izraela, a nawet ewentualne członkostwo ONZ, jeżeli nie będzie zabezpieczona faktyczna niezależność od państw anglosaskich? Dobrym przykładem braku wszelkiej samodzielnosci, mimo zewnętrznych pozorów samoistnego bytu państwowego są sąsiadujące z Izraelem państwa arabskie, których każde posunięcie jest kontrolowane i dyktowane przez rządów Departamentu Stanu lub Foreign Office'u. Całkiem wyraźne są obecnie próby wpływania na kształtowanie się polityki tak zewnętrznej jak i wewnętrznej Izraela. Oto w obliczu nadchodzących wyborów otrzymano „dary“ w formie długo obiecywanej pożyczki 100 mln. dolarów. Szczególnie grubymi nićmi jest szyta taktyka W. Brytanii, która najazutrz po manewrach i groźbach interwencji zapowiedziała zwolnienie „wzięńców“ z Cypru a radio londyńskie zapowiada uznanie Izraela w dniu wyborów.

Lecz jakaż ma być cena, którą Izrael niebawem po wyborach ma okupić te „dary“? Cena ta jest z góry określona — ma nią być uszczuplenie granic państwa na południowych rubieżach, przyczem wytknięcie linii granicznej w Negewie ma na starcie w sposób dogodny dla interesów strategicznych państw anglosaskich. Byłoby to przeforsowanie zmienionego planu Bernadotte'a, po porażkach wojsk arabskich na frontach, po odrzuceniu go na forum ONZ. Rzecz jasna, iż W. Brytania nie wyrzeka się swych dążeń do opanowania portu w Haifie, lotniska w Lyddzie, bogactw mineralnych morza Martwego, ani też „umiejętności“ Jerolim, jako bazy wypadkowej dla swego waleśa arabskiego, emira Abdulli. Równocześnie będą czynione próby aneksji arabskiej części Palestyny przez Abdullę, aby wzmocnić jeszcze bardziej jego pozycję w zachodniej części Palestyny. Anglia wyparta przez dżaw pragnie wrócić „oknem transjordańskim“.

Jakież zagwarantować prawdziwą samodzielnosc? Platforma wyborcza Zjednoczonej Partii Robotniczej daje na to pytanie konkretną odpowiedź. Nieodzownym warunkiem bezpieczeństwa i calosci granic jest wyparcie najeźdźcy arabskiego z granic Palestyny i walka z próbami usiłowania Izraela przez siły imperializmu. Należy dążyć do utworzenia samodzielnego, prawdziwie demokratycznego państwa arabskiego nie drogą pertraktacji z Abdullą, lecz przez poparcie krystalizujących się sił postępu wśród mas arabskich. Ze nie jest to tylko hasło wyborcze, a zadanie możliwe do realizacji, świadczy fakt istnienia grup progresywnych wśród Arabów palestyńskich, pragnących pokoju z Żydami.

Utworzenie takiego państwa umożliwiłoby realizację unii gospodarczej i ścisłej współpracy pokojowej między obu narodami w Palestynie. To niewątpliwie przyczyni się do stabilizacji stosunków z ludami arabskimi i uczyni zbytecznym stale utrzymywanie wielkiej armii dla strzeżenia wydłużonych granic Izraela.

Platforma Zjednoczonej Partii Robotniczej mówi też o konieczności umożliwienia powrotu uchodźców arabskich, zwrotu mienia opuszczonego i zapewnienie bytu oraz wszelkich praw obywatelskich ludności arabskiej zamieszkującej Izrael.

W polityce zagranicznej Zjednoczona Partia Robotnicza walczy o oparcie się o prawdziwe siły pokoju i demokracji, które przyczyniły się w wielkiej mierze do powstania państwa Izrael i wytrwania w jego ciężkiej walce o samodzielnosc. Siłom tym przewodzi Związek Radziecki oraz kraje demokracji ludowej, które w ciężkich dla nas chwilach próby udzieliły nam wszelkiej pomocy.

Mapam walczy

o prawdziwą samodzielnosc,
scalenie kraju,
braterstwo narodów,
koncentrację mas
żydowskich w Izraelu,
chalucowy syjonizm,
rewolucyjny socjalizm

Przedwyborcza kielbasa anglosaska

Czym się tłumaczy „zwrot“ polityki angielskiej?

Wicepremier Morrison zawiadomił Izbę Gmin, że debata w sprawie Palestyny odbędzie się w najbliższą środę.

W czwartek rząd brytyjski zebrał się dla przedyskutowania sposobów koordynacji polityki anglo-amerykańskiej na Bliskim Wschodzie. Wiceminister Neville oświadczył w związku z tym w Izbie Gmin, że Wielka Brytania „stale rozważa“ kwestię uznania Izraela. Twierdzi się nawet, że uznanie takie, o ile nastąpi, będzie od razu uznaniem de jure. Pogłoskę o powzięciu takiej decyzji w niedługim czasie wiąże się w Londynie z zapowiedzią uznania Izraela de facto przez Francję oraz wiadomością o obietnicy przyznania państwu żydowskiemu pożyczki przez Bank Eksportowo-Importowy.

Jednocześnie z uznaniem Izraela przez Wielką Brytanię miałoby nastąpić uznanie

Transjordanii przez Waszyngton, co byłoby widomą oznaką uzgodnienia polityki anglo-amerykańskiej na Bliskim Wschodzie. Nie wyklucza się możliwości, że powyższe decyzje nastąpią jeszcze przed 25 bm. — datą wyborów w państwie Izrael. Hipotezę tę wysuwa między innymi dyplomatyczny korespondent „Yorkshire Post“. Korespondent stwierdza, że poprzednia koncepcja Bevin'a, który zgłosił, iż nie uzna Izraela przed ustabilizowaniem się granic i sytuacji tego państwa — zawaliła się: „Druzgocąca porażka armii arabskiej dowiodła, że Izrael jest państwem, z którym należy się liczyć. Należy to wziąć pod uwagę przy ustalaniu ram i wytycznych przyszłej organizacji obronnej Bliskiego i Środkowego Wschodu“.

Rzecznik rządu francuskiego oświadczył, że pomiędzy Francją, a Izraelem rozpocze-

ły się już rokowania w sprawie uznania państwa żydowskiego przez Paryż. W związku z tym „Liberation“ zauważa, że nieuznanie państwa Izrael groziło „osłabieniem umiarkowanego rządu Ben Guriona“ w zapowiedzianych wyborach. Decyzja rządu francuskiego może mieć poważny wpływ na przyjęcie państwa Izrael do ONZ. W wypadku poparcia Francji i Kanady, kandydata państwa Izrael mogłaby otrzymać 7 wymaganych głosów w Radzie Bezpieczeństwa.

„Monde“ zwraca uwagę na następujące fakty: 1) Zapowiedziane uznanie państwa Izrael przez Francję, 2) Możliwość uznania państwa Izrael przez Wielką Brytanię, 3) Obietnica Banku Importo-Eksportowego udzielenia Izraelowi pożyczki w wysokości 100 milionów dolarów.

Dziennik pisze otwarcie, że posunięcia te na 5 dni przed wyborami w państwie Izrael mają na celu wzmocnienie pozycji obecnego rządu żydowskiego przeciw elementom lewicowym.

W czwartek rozeszła się niepotwierdzona wiadomość, że zostało podpisane zawieszenie broni pomiędzy Izraelem a Libanem. Zawieszenie to utrzymane jest tymczasowo w tajemnicy, aż do zatwierdzenia go przez oba rządy.

Rokowania na Rodos trwają

TEL - AWIW (Kol Izrael). Rokowania na wyspie Rodos mają być zakończone w bieżącym tygodniu. W wyniku długotrwałych rozmów osiągnięto porozumienie w kilku punktach. Nie uzgodniono dotychczas kwestii Gazy oraz drogi Gaza - Rafa.

Delegacja izraelska domaga się w dalszym ciągu stanowczo całkowitego opuszczenia terytorium Izraela przez wojska egipskie. Przed

stawiciele Egiptu opierają się temu żądaniu. Obecne stadium rokowań nazywane jest w kołach politycznych „bitwą o Gazę“.

Składając oświadczenie o przebiegu pertraktacji dr Bunche oświadczył, że obecne stadium rokowań nie może być nazwane kryzysem: przy dobrej woli obu stron można będzie znaleźć wyjście z trudnej sytuacji.

Na widowni

Proces 12-tu

W związku z procesem 12-tu amerykańskich przywódców komunistycznych, członków „Humanite” pisze, że w „procesie tym jest jeszcze trzynasty oskarżony. Jest nim Benjamin Franklin, który wspólnie z Jerzym Waszyngtonem utworzył Stany Zjednoczone”.

Dziennik podaje, że zarzuty wysunęły obecnie przeciwko oskarżonym są całkowicie wyssane z palca: przyczem stwierdza, że na przestrzeni stu lat, odkąd ogłoszony został w USA „Manifest Komunistyczny”, nikomu nie przyszło do głowy uważać, aby jego czytanie czy rozpowszechnianie miało być karalne. Jeżeli proces 12-tu zaczyna się obecnie, to tylko dlatego, że będzie go można wykorzystać w szerokim zakresie jako pretekst dla propagandy podżegającej do wojny. Proces ten będzie zamachem na wolność amerykańską, którą imperialiści chętnieby zdławili. Będzie to proces przeciwko Wallace'owi, przeciw milionom wyborców, którzy wypowiedzieli się przeciwko wojnie i dyskryminacji rasowej oraz za równość wszystkich obywateli wobec prawa. Jest to proces idei wolności i jej obrońców — konkluduje „Humanite”.

Organ Komitetu Centralnego Belgskiej Partii Komunistycznej „Le Drapeau Rouge”, poświęca artykuł wstępny sprawie procesu 12 przywódców komunistycznych w Stanach Zjednoczonych.

„Proces ten jest jedną z najbardziej cynicznych machinacji, jakie zostały kiedykolwiek wszczęte przeciwko zasadzie wolności — stwierdza „Le Drapeau Rouge”. — W tej ponurej farsie sądowej stawiane jest wszystko, począwszy od kompletnego sędziostwa, odpowiednio dobranej, Sam fakt, iż stawia się przed sądem ludzi za to, iż ośmieli się „nieodpowiednio” myśleć — stanowi niesłychany skandal.

Nawet gdyby proces ten odbywał się przed normalnym trybunałem i gdyby oskarżonych uniewinniono, sam fakt, że taki proces mógł się odbywać, stanowiłby zamach przeciwko wszystkim zasadom demokratycznym.

„Dlatego też na całym świecie wnoszone będą protesty przez wszystkich ludzi, dla których słowo „demokracja” nie jest pustym dźwiękiem.

50 TYS. MIESZKAN DLA OLIM

TEL-AWIW (obsł. wł.). Skarbnik Agencji Żydowskiej dr Israel Goldstein podał do wiadomości, że Agencja przeznaczyła osiem milionów funtów na cele budownictwa mieszkaniowego dla nowych imigrantów. Odnosny projekt przewiduje budowę 50.000 mieszkań. Imigranci znajdą częściowo pomieszczenie w domkach fińskich. W tym celu Agencja wysłała przedstawicieli swego, inż. Leisera do Szwecji, Finlandii i Czechosłowacji.

KOMISJA POJEDNAWCZA W JEROZOLIMIE

GENEWA. — Palestyńska Komisja Rozjemcza ONZ udala się w czwartek z Genuwy do Jerozolimy. W chwili obecnej USA nie są jeszcze reprezentowane w komisji ponieważ żaden delegat nie został mianowany na miejsce Josepha Keemana, który zrezygnował ze swego stanowiska w ubiegłym tygodniu. W skład komisji wchodzi ponadto delegaci Francji i Turcji. Jak podają na poparcie tego ostatniego liczy przede wszystkim Transjordan.

Wybory zadecydują o obliczu Izraela

PETACH - TIKWA (obsł. wł.). — W ramach przedwyborczej kampanii Zjednoczonej Partii Robotniczej odbyło się w Petach-Tikwa zebranie ludowe z udziałem licznych rzesz robotników, rolników i inteligencji pracujących z całej okolicy. Na zebraniu wystąpił jeden z czołowych kandydatów Mapam do Zgromadzenia Ustawodawczego — I. Galili. Mówca zajął się problematyką wewnętrzną Izraela, podkreślając z naciskiem, że od charakteru i składu rządu będzie zależała cała polityka wewnętrzna i zewnętrzna naszego państwa. Dlatego też kwestia przyszłej koalicji rządowej znajduje się w centrum zainteresowania mas wyborców.

Charakter przyszłego rządu zależy będzie oczywiście w znacznej mierze od posunięć Mapai. Partia ta stoi przed alternatywą: albo zdecydować się na rząd po-

stepowy, na czele którego stanęłyby partie robotnicze, albo też odseparować się od rewolucyjnego odłamu klasy robotniczej i zawrzeć sojusz z prawicą, co pociągnie za sobą utworzenie rządu reakcyjnego i antyrobotniczego.

Normalny rozwój naszego państwa w najbliższej przyszłości — stwierdził Galili — będzie zależał od trzech zasadniczych przesłanek:

1) zagwarantowanie robotnikom prawa do walki o ich interesy; 2) zagospodarowanie niezaludnionych połaci krajów oraz 3) niezawisłość państwa od czynników obcych.

Zadaniem naszej polityki zagranicznej jest — z jednej strony — rozpoznać naszych zamaskowanych wrogów, z drugiej zaś — zacieśnić stosunki z naszymi praw-

dziwymi przyjaciółmi — Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej.

Będziemy walczyć o to — dodał mówca — aby państwo nasze w równej mierze zdolne było do odparcia wszelkiego ataku z zewnątrz, jak do nawiązania stosunków pokoju i braterstwa z narodami ościennymi. Jeżeli jest koniecznością, abyśmy w ciągu pewnego okresu czasu żyli w podzielonym kraju — to dążyć będziemy do tego, by na arabskich terenach powstało samodzielne państwo arabskie i przeciwstawimy się wszelkim planom aneksji tych terenów do jakiegokolwiek innego państwa poza granicami Palestyny.

Omawiając knowania Ameryki i Anglii w stosunku do Izraela, Galili stwierdził, że nie ma ważniejszej dla naszego młodego państwa sprawy, niż pokrzyżowanie planu przekształcenia kraju w bazę strategiczną anglosaskiego imperializmu. W tej kwestii, podobnie jak w wielu innych, interes naszego państwa pokrywa się z interesem sił postępu na świecie ze Związkiem Radzieckim na czele.

Na zakończenie kandydat Mapam ostrzegł zebranych przed najreakcyjniejszym stronnictwem w jiszuwie, jakim jest tzw. „Ruch Wolności” stanowiący w rękach burżuazji narzędzie do rozgromienia fachu robotniczego.

JESZCZE W SPRAWIE SAMOLOTÓW RAF ZESTRZELONYCH NAD IZRAELEM

TEL-AWIW (Kol. Israel) Rząd Izraela ogłosił oficjalną deklarację w sprawie incydentu zestrzelenia 5-ciu samolotów brytyjskich, które pojawiły się nad terytorium Izraela w okresie trwających się walk. Przeprowadzone dochodzenia oraz zeznania pilotów brytyjskich wziętych do niewoli wykazują niezbicie, że samoloty angielskie były przygotowane do akcji zbrojnej i zadaniem ich było fotografowanie pozycji izraelskich.

AMERYKANIE OFIARUJĄ KREW ŻOŁNIERZOM ARMII IZRAELA

65 Amerykanów — za pośrednictwem Czerwonego Magen Dawid — zaangażowało krew swą dla rannych żołnierzy Armii Izraela, ażeby uczcić pamięć pikt. Dawida Marcusa, który poległ w pobliżu Jerozolimy. Wśród krwiodawców znalazli się również urzędnicy Najwyższego Sadu Anthony I. Di Giovanna i I. Roland Sala.

HANDEL I POLITYKA

LONDYN. — „News Chronicle” donosi, że Wielka Brytania zamówiła już w Izraelu dostawy tegorocznych zbiorów pomarańczy. Ponadto rozważa się problem ponownego skierowania transportu ropy naftowej z zatoki perskiej do rafinerii w Haifie, przy pomocy statków morskich.

Jak donoszą korespondenci środowca debata palestyńska w Izbie Gmin nie będzie miała żadnych konsekwencji, ponieważ dzięki zręcznemu manewrowi Morrisona nie dojdzie do głosowania. Morrison wstawił do porządku dziennego punkt: „Dyskusja nad wnioskiem o odroczenie debaty do dnia następnego”. Sprawa Palestyny ma być dyskutowana właśnie w tym punkcie.

Kronika kulturalna

NAGRODA im. Ch. N. BIALIKA

TEL-AWIW, (Obsł. wł.). — Roczna nagroda za twórczość literacką i prace w dziedzinie żydostwa literackiej im. Bialika, ufundowana przez zarząd miejski Tel Awiwu, została przyznana w tym roku prof. I. M. Epsteinowi oraz Maksowi Brodowi. Uroczystość wręczenia nagród odbyła się w 76-ą rocznicę urodzin wielkiego poety żydowskiego w sali Domu Bialika. Prof. Epstein otrzymał nagrodę za książkę pt. „Wstęp do Miszny”, owoc trzydziestoletniej pracy tego uczonego.

Maks Brod utrzymał nagrodę literacką za książkę pt. „Skuty Galilejskie”, która jest ostatnią częścią trylogii (pierwsze dwie części noszą tytuły: „Droga Tychońska” i „David Reuveni”).

„MIESIĄC KSIĄŻKI ŻYDOWSKIEJ W USA”

W związku z proklamowaniem „Miesiąca Książki Żydowskiej” w Ameryce, urządzono w Nowym Jorku przeszło 100 wystaw książek żydowskich i hebrajskich oraz książek angielskich na temat żydowskim. Centralne wystawy odbyły się w Żydowskim Instytucie Naukowym („Jihw”) w Seminarium Teologicznym, w Komitecie „Jointu” amerykańskiego, oraz w całym szeregu bibliotek publicznych.

Również w 500 szkołach i zakładach naukowych Nowego Jorku odbyły się z tej okazji uroczystości z udziałem nauczycieli i dzieci.

Komitet Książki Żydowskiej wydał ostatnio 7-ty tom swego „Rocznika” w trzech językach (żydowskim, hebrajskim i angielskim) poświęcony literaturze żydowskiej.

Działalność „Ose” (Toz) w Izraelu

Londyn (obsł. wł.). Dr Leon Wulman, członek Centralnej Egzekutywy Światowej Organizacji „Ose”, podczas pobytu swego w Tel-Awiwie przeprowadził z miarodajnymi czynnikami rozmowy na temat planu działalności „Ose” na terytorium Izraela w 1949 roku.

Dr Wulman zwrócił najważniejsze ośrodki w państwie żydowskim, by przestudiować na miejscu warunki higieniczne, sanitarne itd. oraz przekonać się, jakie instytucje należy przede wszystkim rozszerzyć. Zwrócił on specjalną uwagę na kwestię zdrowotności dzieci, pomocy dla karmiących matek i walki z gruźlicą. Dr Wulman odbył konferencję z zainteresowanymi instytucjami oraz z prywatnymi osobami, pracującymi w sektorze zdrowia publicznego i medycyny profilaktycznej.

Na plenarnej sesji organizacji „Ose”, która odbyła się w Paryżu, poświęcono wiele

uwagi działalności „Ose” w Izraelu. Przedstawiciele „Ose” konferowali z przewodniczącym Wydziału Imigracyjnego Agencji Żydowskiej J. Werflem, który wyraził życzenie, by organizacja ta sprawowała pieczę medyczną nad wszystkimi Żydami imigrującymi do Izraela. Z podobną prośbą zwrócili się również do „Ose” Alija Młodzieżowa i Hechaluc.

Przychylając się do powyższej prośby, „Ose” rozwija ożywioną działalność w Paryżu i innych miastach Francji. W Marsylii instytucje „Ose” przeprowadzają badania medyczne i czuwają nad stanem zdrowotnym 5.000 imigrantów mieszkających. Cyfra ta jest tak znaczna, albowiem imigranci z Północnej Afryki udają się przez Marsylię do Izraela. Zadaniem „Ose” jest nader odpowiedzialne, albowiem wielu imigrantów cierpi z powodu różnych chorób, wymagających leczenia i środków zapobiegawczych.

Tysiące akademii ku czci Lenina

odbyły się we wszystkich zakątkach Polski

U ROBOTNIKÓW

Uroczystymi akademiami we wszystkich zakładach przemysłowych i fabrykach, urzędach i instytucjach zaczęła wczoraj stolicą 25 rocznicę zgonu Włodzimierza Lenina. W każdej też niemal miejscowości na terenie Rzeczypospolitej odbywały się podobne obchody.

Olbrymia aula Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej nie mogła pomieścić wszystkich przybyłych 22 bm. na uroczystą akademię ku czci Włodzimierza Lenina.

Okolicznościowy referat wygłosił prof. Szaff. Mówił on o zagadnieniach marksizmu-leninizmu. W głębokim skupieniu słuchają go licznie przybyli rektorzy, dziekani uczelni warszawskich, studenci i studenci.

Prelegent poświęca szczególnie dużo miejsca analizie wkładu Lenina w rozwój filozofii marksistowskiej. Podkreśla on twórczy charakter tej filozofii, zdecydowaną walkę Lenina ze wszystkimi odmianami filozofii idealistycznej, wkład Lenina w rozwój teorii poznania marksistowskiej dialektyki, materializmu dialektycznego.

Zebrani wstają i spontanicznie śpiewają „Międzynarodówkę” w chwili gdy prof. Szaff kończy referat.

WOJ. ŁÓDZKIE

W Łodzi odbyło się ponad 550 akademii, odczytów i prelekcji, poświęconych pamięci wodza proletariatu międzynarodowego.

Na akademii w Radomsku zebrało się ponad 500 osób. Tłumnie zgromadził się świat pracy Piotrkowa i Łęczycy na uroczystych akademiach.

Podobne uroczystości odbyły się również w innych gminach i gromadach woj. łódzkiego.

Dziś wybory w Izraelu

(Dokończenie ze str. 1-ej.)

datariusza, ma prawo do władzy w państwie i jest głównym nosicielem walki narodowo-wyzwolczej. Hegemonia klasy robotniczej w państwie będzie gwarancją demokracji wewnętrznej, zapewni prawa pracującym, równomierne obciążenie na rzecz państwa wszystkich warstw społecznych, a przede wszystkim utoruje drogę do ustroju ludowo - demokratycznego, którego celem jest socjalizm. Na czele przyszłego rządu powinien stanąć skonsolidowany front robotniczy, który współpracować będzie z elementami progresywnymi i ludowymi, zaś ugrupowania reakcyjne i faszystowskie zostałyby wyeliminowane.

Skład parlamentu określi charakter pierwszej konstytucji Izraela, która położy podwalinę pod przyszły ustrój państwa. W różnych listach wyborczych czytamy o konieczności zapewnienia równych praw obywatelskich wszystkim mieszkańcom kraju. Mówi o tym nawet front religijny, który przecież pragnąłby nadać piętno klerikalne nowej konstytucji. Lecz tylko zwycięstwo rewolucyjnych części ruchu robotniczego stanie się rękojmią prawdziwej wolności i równości w różnych dziedzinach życia społecznego, gospodarczego i kulturalnego.

Zjednoczona Partia Robotnicza wysuwa hasło demokratyzacji armii Izraela, o co toczy się wewnętrzna walka w jiszuwie od przeszło pół roku. Zlikwidowanie sztabu Palmachu było wyraźnym atakiem na

ludowo - pionierski charakter armii, wzrost w Hagany.

„Mapam” w swej platformie wyborczej wskazuje podstawy dla budowy i rozwoju przyszłej gospodarki kraju, która musi być planowana i opierać się na odpowiedniej proporcji między wsią a miastem oraz na unarodowieniu kluczowych pozycji ekonomicznych kraju. Odpowiednia polityka finansowa i podatkowa musi się przeciwstawić egoistycznym tendencjom kapitału i burżuazji.

Układ sił w Izraelu jest mniej więcej znany. Poprzednie wybory do Kongresów Syjonistycznych; do rad municypalnych, do Histadrutu wykazały ustosunkowanie sił. A jednak obecne wybory mogą przynieść pewne przegrupowania, wywołane nową sytuacją polityczną, koniecznością ustosunkowania się wyborców do nowych zagadnień, nie mających dotąd precedensów.

Wierzymy, że hasła Zjednoczonej Partii Robotniczej, która jest awangardą walki

i odbudowy kraju, która położyła największy wysiłek w wojnie i kupia w swych szeregach towarzyszy, którzy kładli fundament pod budowę osiedli robotniczych w najcięższym okresie naszego rozwoju w kraju, — trafią do najszerszych mas, które w wyborach zademonstrują swą wolę do prawdziwej samodzielności politycznej i demokratycznego ustroju państwa. Żołnierze frontu Jad Mordechaj, Negba, Miszmar Haemek, którzy zapewni zwycięstwo w krwawej wojnie, mają prawo oczekiwać zwycięstwa również na froncie wyborczym. Albowiem jedna jest linia frontu zewnętrznego i wewnętrznego — walka o pokój iść musi w parze z walką o postęp, demokrację i socjalizm.

Bratniej partii Mapam w dniu wyborów przesyłamy w imieniu wielkiej rzeszy ich towarzyszy i sympatyków w Polsce życzenie zwycięstwa na froncie wyborczym.

Rozkaz specjalny do Armii Izraela

TEL-AWIW (Kol. Israel). W związku z wyborami powszechnymi do Zgromadzenia Ustawodawczego szef sztabu Armii Izraela gen. Jaakow Dori wydał rozkaz specjalny do żołnierzy, podoficerów i oficerów Cwa Hahaga na Leisrael.

W rozkazie stwierdza się m. inn.: „Po-

utworzeniu się państwa oraz Armii Izraela, obecne wybory są trzecim z kolei wydarzeniem, mającym pierwszorzędne znaczenie na rodowe, polityczne i historyczne. Bądźcie go dni tego wielkiego wydarzenia, wykażcie aktywny stosunek do wyborów, zachowajcie poziom uświadomienia obywatelskiego”.

O racjonalną politykę gospodarczą

Przeciw próbom marshalizacji Izraela

Artykuł niniejszy piera publicysty izraelskiego napisany jeszcze przed wiadomością o udzieleniu Izraelowi pożyczki dolarowej, trafnie ocenia jej cele i znaczenie.

(Red.)

Od kilku tygodni kół rządowe lansują „poeciastające” wiadomości o mającej nastąpić pożyczce amerykańskiej dla Izraela. Od czasu do czasu wieszczy te przecichają, aby znów wypłynąć na powierzchnię. Jak należy pojmować to zjawisko? Któż gotów byłby uwierzyć tym oficjalnym oświadczeniom, że odroczenie następuje jedynie ze względów technicznych. Wzmacnia się w społeczeństwie przekonanie, że faktycznie mamy tu do czynienia z pożyczką warunkowaną względami politycznymi, będącą „zachętą” do „przeczłonnego zachowania się”. Czy potężne Stany Zjednoczone chcą kupić za 75 milionów dolarów wyniki wyborów?

Wielu towarzyszy zapytuje, czy przyjęcie takiej pożyczki nie będzie oznaczało zgody na wyrażenie się w jarmu imperializmu amerykańskiego. Wszak wiemy doskonale, jakie są rezultaty planu Marshalla dla krajów Europy zachodniej. Obca kontrola nad gospodarką narodową, poświęcenie żywotnych interesów narodowych interesom obcym, brutalna walka przeciw klasie robotniczej — wszystko to są zjawiska, towarzyszące nieodłącznie amerykańskiemu planowi „uzdrowienia” Europy zachodniej. Czy również nasze młode państwo zaszło już tak daleko? Czy warunki pożyczki nie doprowadzą nas do takiego samego ujarznienia, do jakiego doprowadził plan Marshalla narody Europy zachodniej? Oto pytania nasuwające się w związku z pogłoskami o pożyczce.

Są tacy, którzy twierdzą, że nie ma rady. Jeżeli chcemy zorganizować masową imigrację i zagospodarować kraj, nie możemy zrezygnować z amerykańskiej pomocy finansowej. Jeżeli zaś potrzebny nam jest obcy kapitał, to musimy się zgodzić na warunki, jakie się nam dyktuje. Czy tak jest w rzeczywistości?

CO OZNACZA POŻYCZKA AMERYKAŃSKA?

Aby trafnie ocenić znaczenie ewentualnej pożyczki USA musimy zrozumieć jej znaczenie dla finansowania imigracji; powinniśmy odpowiedzieć na pytanie, w jakiej mierze pożyczka ta może rozwiązać to zagadnienie.

Istnieją różne zdania o odnośnie sumy, jaka jest potrzebna na sfinansowanie alii pierwszej miliona imigrantów. Istnieje jednak zgodność co do minimum wymaganej sumy. Określa się ją na 2 miliardy dolarów. Jest to suma olbrzymia, jeśli porównać ją z sumą, którą plan Marshalla przeznaczył dla całej Europy (4,7 miliarda dolarów). Można łatwo obliczyć, że suma 75 milionów dolarów wystarczy na finansowanie alii w ciągu dwóch miesięcy. Nie ulega przy tym wątpliwości, że otrzymamy ją na bardzo ciężkich warunkach ekonomicznych. Pożyczkę otrzymamy w formie drogich towarów, a procent będziemy musieli płacić w dewizach, które są nam potrzebne dla importu towarów najważniejszych. Dlatego też nie ma przyczyny dla entuzjazmu i z pewnością nie możemy zgodzić się na taką pożyczkę, o ile związane z nią będą jakiegokolwiek warunki polityczne.

JAK BĘDZIEMY FINANSOWAĆ ALIJE

Wspomniiana pożyczka nie rozwiązuje zasadniczej kwestii, jaką jest finansowanie imigracji i odbudowy kraju. Nie mniej jednak może stanowić pierwszy krok do marshalizacji Izraela. Są jednak w jerozolimie ludzie, którzy nie widzą w tym żadnego niebezpieczeństwa. Twierdzą oni, że powinniśmy wykręcić, iż jesteśmy „godni” pomocy USA. Ich tendencja do torowania drogi obcemu kapitałowi w Izraelu doprowadziła nas do tego, że ludzie ci wpłacali się w konflikt z izraelskimi kapitalistami, którzy obawiają się obecnej konkurencji. Nie podlega dyskusji, że polityka ich nie rozwiązuje kwestii finansowania alii, gdyż w żywotne interesy Izraela.

Powinniśmy poddać analizie problem finansowania alii w całej jego rozciągłości. Istnieją różne źródła środków na organizowanie imigracji. Z pośród nich najważniejsze są trzy: 1) kapitał funduszy narodowych, 2) kapitał prywatny z zagranicy, 3) oszczędności gospodarki izraelskiej.

ad 1. Ofiarność narodu żydowskiego w diasporze wzmogła się w ostatnich czasach ponad wszelkie przewidywania. Dziś wiemy już, że diaspora zdoła skoncentrować w ciągu najbliższych dziesięciu lat kapitał wynoszący miliard dolarów dla finansowania alii. Należy przy tym ostrzec, że nie można liczyć na dobrowolne składki jako na trwałe źródło dochodów w ciągu długiego okresu czasu. Jasną jest rzecz, że wyniki akcji pieniężnych zależne są od ogólnej sytuacji żydostwa w świecie.

Kapitał funduszy narodowych jest z góry przeznaczony na omawiany cel i nie ma potrzeby zakładania, że ofiarodawcy będą chcieli „dyktować” jakiegoś warunki ekonomiczne czy polityczne. Pieniądze te nie przybywają jednak do nas bezpośrednio. Zostają one gromadzone przez krajowe organizacje syjonistyczne i nam przekazywane. Zwłaszcza w Ameryce istnieje poważne niebezpieczeństwo, że pieniądze te mogą służyć jako instrument polityczny w rękach grupy działającej dla osiągnięcia określonych celów. Nie jest tajemnicą, że ustalone kursu funta izraelskiego w stosunku 1 : 3 dolara, było również dziełem tych samych kół i nie należy wątpić, że to było jednym z głównych czynników, które wywołały inflację i drożyznę.

W nacisku reakcyjnych kół syjonistycznych w Ameryce kryje się nie mniejsze niebezpieczeństwo dla samodzielnosci państwa Izrael, aniżeli w przyjęciu pożyczki od rządu amerykańskiego.

ad 2. Również kapitały prywatne odegrały pewną rolę w odbudowie kraju. Jasną jest rzecz, że kapitałiści żydowscy inwestowali swoje kapitały w gospodarkę palestrską nie ze względów patriotycznych, lecz kierując się wyłącznie swoimi interesami. Jeśli zbadamy główne dziedziny inwestycji kapitału prywatnego, jak: budownictwo, przemysł i handel, przekonamy się, że zyski i przyrost kapitału były w Palestynie dużo większe, niż w innych krajach kapitalistycznych. Nie należy brać poważnie sugestii kapitalistów, sprzeciwiających się wszelkim ograniczeniom celnym oraz podatkowym, wymierzonym bezpośrednio przeciw kapitałowi. Nie jesteśmy zainteresowani w przyciąganiu kapitału prywatnego. Kapitał ten będzie płynął do kraju na skutek procesów, jakie zachodzą w krajach kapitalistycznych, na skutek rosnącego tam antysyjonizmu i wypierania czynnika żydowskiego z życia gospodarczego tych krajów.

Możemy odważyć stosować politykę zmniejszenia do minimum zysków i przyrostu kapitału, tym bardziej, że państwo nasze jest młode i ubogie, a wielkie zyski powodują w naszych warunkach wzrost cen, zaś te uniemożliwiają racjonalne wykorzystanie samego kapitału.

Kapitał prywatny, napływający do kraju, jest ważnym czynnikiem w jego rozwoju, ale tylko jeżeli potrafimy skierować go na drogę konstruktywnych inwestycji i ograniczymy do minimum jego zyski, zdołamy wykorzystać źródła kapitału dla dobra gospodarki narodowej.

ad 3. Dziwnym się wydaje, że dotychczas nie doceniono wielkiego znaczenia własnych możliwości samego jerozolimskiego w dziedzinie finansowania alii i rozwoju kraju. Ale oszczędności naszej gospodarki będą najbardziej niezawodną podstawą dla wykonania tych zadań. Nie należy mechanicznie mierzyć liczby imigrantów i porównywać jej z napływającym kapitałem. Niekiedy nowy kapitał zostaje roztrwoniony z powodu błędnych i niepotrzebnych inwestycji, czy też w wyniku importu zbytecznych artykułów. Rezerwy gospodarki Izraela są większe, niż przypuszczamy. Poczawszy od naszej gospodarki rolnej, a kończąc na możliwościach racjonalizacji w przemyśle oraz sile robotniczej, która będzie w ramach alii — wszystko to stanowi znaczny potencjał gospodarczy, który ułatwi nam przyjęcie masowej imigracji.

Niestety nasza gospodarka nie jest jeszcze na tyle zorganizowana, aby można było jaknajbardziej wykorzystać wspomniane rezerwy. Wydatkujemy znaczną część dewiz na wyroby, bez których możemy się obejść, lub też które mogłyby być wyprodukowane w kraju. Nadszedł najwyższy czas, aby nastawić naszą gospodarkę na przyjęcie masowej alii. Państwa demokracji ludowej opierają się głównie na własnym dochodzie narodowym, przy pomocy którego rozwijają swą gospodarkę.

Maksymalne wykorzystanie własnych sił, planowe i zorganizowane mobilizowanie naszych finansów dla potrzeb imigracji — tylko to zapewni naszą samodzielnosc ekonomiczną i polityczną.

Ben Gurion o planach pracy

w najbliższej przyszłości

TEL-AWIW (obsł. wł.) Kampania przedwyborcza w Izraelu osiągnęła swój punkt kulminacyjny. W końcu ubiegłego tygodnia odbyły się wiece przedwyborcze wszystkich partii politycznych, na których jako mowcy występowali członkowie rządu, włączając Ben Guriona i Szertoka.

Występując na dorocznej konferencji inżynierów i architektów Izraela, Dawid Ben Gurion omówił szczegóły planu pracy w najbliższej przyszłości.

POPULARNOŚĆ MAPAM WŚRÓD ROBOTNIKÓW RAFINERII

HAIFA, (obsł. wł.) — W wyborach personalnych do rady zakładowej rafinerii naftowej w Haifie, Mapam osiągnęła zdecydowane zwycięstwo. Z pośród siedmiu wybranych członków Rady, pięciu jest członkami Mapam. Jest charakterystyczne, że Mapai w ogóle nie wysunęła kandydatów w przewidywaniu, że nie miałyby żadnych szans na odniesienie sukcesu.

KRONIKA

Dnia 15 stycznia br. odbyło się w Krakowie otwarcie Żydowskiego Klubu Ludowego. W uroczystości wzięli udział przedstawiciele władz miejscowych z ob. Prezydentem Do browolskim na czele. Ob. Prez. w swym przemówieniu nakreślił cele i zadania Klubu, który nie ma służyć celom rozrywkowym, a głównie stanowić ośrodek dla krzewienia kultury żydowskiej.

Z kolei przemawiali przewodniczący Klubu ob. inż. Gehorsman oraz przew. WKŻ ob. mgr Stulbach.

Po części oficjalnej nastąpiła część artystyczna, w której wzięli udział polscy i żydowscy poeci i satyrycy: Brzeziński B., Szpalski K., Oliński O., Spiegel N., Zahucki M.

KONFIDENT GESTAPO PRZED SĄDEM

WARSZAWA, (PAP). — Przed Sądem Okręgowym w Nowym Sączu odbywa się rozprawa przeciwko dr Anatolowi Melnykowi b. nauczycielowi gimnazjalnemu w Sanoku, konfidentowi policji hitlerowskiej „Sicherheitsdienst”.

Oskarżony Melnyk do wybuchu wojny był nauczycielem języka niemieckiego w gimnazjach polskich. Będąc obywatelem polskim, na początku okupacji zgłosił przy należność do narodowości ukraińskiej, uprzywilejowanej przez okupanta. Melnyk stał się oddat nacjonalistą ukraińskim, wrogo nastawionym do narodu polskiego.

Pozostając w służbie policji hitlerowskiej SD (Sicherheitsdienst) denuncjował on Polaków i Żydów, powodując osadzenie Polaków w obozach koncentracyjnych. Skutkiem jego przestępczej działalności wiele osób poniosło śmierć przez rozstrzelanie, zginęło w kaźniach gestapo i obozach koncentracyjnych. Między innymi oskarżony spowodował aresztowanie przez gestapo neofitów Stanisława Friedla, przedwojennego prezesa Sądu w Sanoku i jego syna Adama, których w maju 1942 r. rozstrzelano na cmentarzu żydowskim w Sanoku.

W procesie przesłuchanych będzie 54 świadków. Wyrok zapadnie w dniu 22 stycznia br.

szęj przyszłości. Poruszył on przede wszystkim sprawę budownictwa mieszkań dla 1-go miliona imigrantów żydowskich, którzy przybędą do kraju w ciągu najbliższych lat. Do my dla nich — podkreślił premier — muszą być wybudowane możliwie szybko. Winny one być ponadto przystosowane do klimatu palestyńskiego i utrzymane w stylu żydowskim.

Następnie premier podniósł konieczność na wodnienia milionów dunamów ziemi. Wskazał on na fakt, że po wyzwoleniu Negewu terytorium państwa zwiększy się ośmiokrotnie w porównaniu ze stanem w dniu 15 maja 1948 r. Przestrzenie Negewu pozbawione są wody, która należy doprowadzić z Galilei.

Następnie plan przewiduje założenie szeregu stacji hydroelektrycznych, które wydatnie przyczynia się do użytkowania ziemi dla nowych imigrantów. W ciągu ostatnich dwóch miesięcy do kraju przybyło około 50.000 olim.

Premier dodał, że „nasza nauka przyczyni się również w pewnym stopniu do odkrycia tajemnicy energii atomowej”.

Wywiad apolityczny

Z E. Ueberallem posem Izraela w Pradze

„Wywiad? Wykluczone, proszę Pana. W tej chwili nie mogę jeszcze wypowiedzieć się oficjalnie, nie wolno mi”.

Rzecz jasna. Ehud Ueberall, poseł Izraela w Pradze, żyje tu prawie incognito. Gdy spotkaliśmy się, był nawet... bez kredetu. Gdyby w tej chwili pełnił obowiązki przedstawiciela dyplomatycznego, nie byłby w ten sposób ubrany. Jakże może dyplomata pokazywać się w miejscu publicznym — z wyłożonym koinierzem do kouszuli?

— „Ile Pan ma lat?”

Uśmiecha się. Widocznie pochlebia mu aluzja do jego młodego wieku.

„Trzydzieści jeden. Najmłodszy poseł w Pradze reprezentuje najmłodsze państwo” — odpowiada dobruśnie.

Bez wstępów kreśli mi w krótkich słowach historię swej „karjery”. Licząc dziesięć lat wstąpił do syjonistycznego ruchu młodzieżowego. Po ukończeniu szkoły uczył się rzemiosła stolarskiego. Było to przygotowanie do życia w kibucu.

„Po Anschluss” — ściągnie Ueberall — zorganizowałem tajną aliję z Wiednia”.

Od tego czasu pracował w kibucu Gal-On jako cieśla. Następnie w Stambule z ramienia Agencji Żydowskiej organizował imigrację uchodźców z okupowanej Europy.

„17-go maja przebywałem w Czechosłowacji gdzie dosięgło mnie depecha o nominacji na posła w Pradze”.

— Co Pan uczynił po jej odbiorze?

„Udałem się do czechosłowackiego ministra spraw zagranicznych, by dowiedzieć się, jak postąpić w danym wypadku”.

— Cóż powiedział Panu?

„Oświadczyli mi, że powinienem zażądać innego pisma z Tel-Awiwu”.

— Dlaczego?

Pontawał pierwszy list nie był w porządku. Został skierowany do premiera, podczas gdy poseł powinien przedstawić się prezydentowi”.

— Jak się Pan czuł podczas uroczystości składania listów uwierzytelniających?

„Wyśmienicie. Żona moja, Hanna, była owacyjnie witana. Przyjechała wprost z kibucu, a spragnieni nowości dziennikarze rzucaли się od razu na „nową ofiarę”. Gazety pisały potem,

Z ŻYCIA PARTII HASZOMER HACAIR

WROCŁAW. 16 stycznia odbyło się tu uroczyste rozdanie legitymacji partyjnych większej ilości towarzyszy miejscowego oddziału Haszomer Haca'ir.

Wieczór, w którym uczestniczyło około 200 osób, otworzył krótkim przemówieniem tow. Boruszek.

W imieniu partii Poalei Syjon powitała zebranych tow. Słucka-Kestln. Omówiła ona drogi rozwoju partii Haszomer Haca'ir i wskazała na wysoki poziom moralny naszych towarzyszy, osiągnięty dzięki długoletniej, mozolnej pracy.

Następnie przedstawiciel C. K. Haszomer Haca'ir tow. Sztrachman w dłuższym referacie przedstawił obecną sytuację w syjonizmie, wysiłki młodego państwa Izrael oraz udział żydowskich mas robotniczych, skupionych wokół partii Mapam, w dziele naszego zwycięstwa. Dzięki wspomnianym wysiłkom udało się odeprzeć skoncentrowany atak imperialistyczno-feudalnego obozu i kontynuować dzieło budownictwa w Izraelu. Prelegent omawia zakulisowe knowania imperialistów, przeciwstawiając im konkretną pomoc i poparcie, jakich udzieliły naszej sprawie narodowej demokracje ludowe ze Związkiem Radzieckim na czele. Obecnie historyczne nasze zadanie polega na zjednoczeniu obozu robotniczego pod sztandarem Mapam.

Po referacie odbyło się rozdanie legitymacji partyjnych, które otrzymało wielu towarzyszy i towarzyszek — w tym grupa studentów tuł. Uniwersytetu.

Tow. Heinoch wnosi o wpisanie Centralnego Komitetu Haszomer Haca'ir — za ofiarą i owocną pracę dla naszej sprawy narodowej i społecznej — do Złotej Księgi KKL.

Propozycja ta spotkała się z entuzjastycznym przyjęciem obecnych na wieczorze towarzyszy, wśród których zebrano na miesiąc kilkudziesięć tysięcy złotych.

Wieczór zakończył się odpiewaniem Tech zakny i Międzynarodówki.

WZNOWIONO BEZPOŚREDNIA KOMUNIKACJA MORSKA MIĘDZY RUMUNIA I IZRAELEM

Bukareszt (ITA). Bezpośrednia komunikacja morska między Rumunią a Izraelem, która — pomijając statki z transportami imigrantów — była przerwana w ciągu 6 ostatnich miesięcy, została na nowo podjęta 17 stycznia. W tym dniu okręt pasażerski „Transylwania” odpłynął z portu Constanza, udając się w zwykłą podróż okrężną po Morzu Śródziemnym.

Okręt, stanowiący własność Radzieckiego Rumuńskiego Towarzystwa, w końcu czerwca zaniechał odwiedzania portów palestyńskich z powodu wybuchu wojny. Obecnie na skutek interwencji poselstwa Izraela, bezpośrednia komunikacja między Constanzą a Haifą została wznowiona.

„Iż żona posła” zaledwie trzy dni temu doła krowy”. Reporterzy donosili również, że ubiera się ona skromnie — jak kobieta, która pracuje...”

— Jaki jest stosunek miejscowej ludności do Izraela?

„Nader przyjazny. Nie tylko Żydzi, lecz również Czesi są entuzjastami. Mój samochód z inicjałami D.C. (Diplomatic Corps) i z chorągiewką biało-niebieską, stał się bardzo popularny. Kiedy przejeżdżałem przez Stowację, zgromadziło się mnóstwo serdecznych przyjęć, zgromadziła się dziewczyna. Żydówka, chwyciła chorągiewkę i, całując ją, powiedziała: „Czekaliśmy na tę chwilę dwa tysiące lat”. Spojrzałem na nią. Była ładna i pełna życia. Odpowiedziałem: „Te dwa tysiące lat nie pozostawiały na Pani żadnego śladu...”

— Czy wiele interesantów odwiedza poselstwo w ciągu jednego dnia?

„Okolo trzydziestu. Jedni przychodzą z ważnymi sprawami, drudzy z „nieważnymi”.

— Może opowie mi Pan coś bliższego o tych „nieważnych”?

„Nawet w Pradze nie brak nudziarzy. Dla przykładu: jakiś Żyd pragnie porozmawiać ze mną na pewien temat. Zapytany przez sekretarza, czego sobie życzy, odpowiada, że chciałby poradzić posłowi, co ma oświadczyć w O.N.Z. przedstawicielom Anglii”. „To nie jest jego rzecz” — poucza go sekretarz. Są to jednak słowa rzucane o ścianę... Pewnego dnia zastałem wspomnianego Żyda, siedzącego pod moimi drzwiami. „Drogi Panie” — powiedział — „Deklaracja Balfoura oddała Żydom całą Palestynę. Następnie Brytyjczycy zabrali Transjordanie, oddając ją Abdulli. A teraz znów chcą nam odebrać trzy czwarte kraju. Powiedz to, proszę, sir Aleksandrowi Cadoganowi: Wyobraź sobie, sir Aleksandrze, że ktoś oddałby ci dom z 24 pokojami. A potem chce ci pozostawić jedynie cztery pokoje? Czy jest to sprawiedliwe postępowanie? Czy to szlachetnie z jego strony? A jeśli nie — czego żądacie od naszej Palestyny?”

„Byłoby to moje rozmówcy — kończy poseł Ueberall — przyrzekłem mi przedstawić jego bardzo ciekawą propozycję miarodajnym czynnikiem...”

W KILKU WIERSZACH...

Premier Australii Chifley zakomunikował, iż gabinet australijski rozpatruje obecnie sprawę uznania de jure państwa Izrael. Mówca podkreślił, że Australia faktycznie uznaje już nowe państwo nawiązując z nim stosunki handlowe.

Konwój żydowski udający się do Faludy zgodnie z porozumieniem osiągniętym na wyspie Rodos, dotarł bez incydentów do miejsca przeznaczenia. 20 ambulansów armii Izraela wywoziło ciężko rannych żołnierzy egipskich w kierunku Gazy. Pozostałych zaopatrzone w żywność.

Rząd W. Brytanii zażądał odszkodowania od rządu egipskiego za szkody, wyrządzone wojskom brytyjskim w czasie bombardowania lotniska brytyjskiego w Ramat Dan'el w maju 1948 r. Jak wiadomo incydent ów został nazwany w swoim czasie „przykrym nieporozumieniem”.

Agencja United Press twierdzi, że udzieliła pożyczki Izraelowi przez Bank Importu wo-Eksportowy stanowiąc zapowiedź bliskiego uznania Izraela de jure przez rząd USA.

W dniu 20 stycznia obradował gabinet brytyjski. Agencja Reuters twierdzi w związku z tym, że W. Brytania skłonna jest uznać Izrael, skoro tylko USA uznają Transjordanię.

W TEL-AWIWIE odbyła się uroczystość z okazji 47-lecia działalności Keren Kajem Leisrael. W przemówieniu swym Abraham Granowski mówił o pracy i problemach tej instytucji. Oświadczył on, że za ziemię porzucaną przez Arabów trzeba będzie wypłacić odszkodowanie.

Profesor literatury i filozofii żydowskiej na uniwersytecie w Harvardzie Harry A. Wolfson otrzymał premię Komitetu Książki Żydowskiej za dzieło naukowe o Filonie z Aleksandrii oraz jego wpływie na filozofię religijną judaizmu, chrześcijaństwa i islamu. Premia została wręczona prof. Wolfsonowi na uroczystym posiedzeniu gminy żydowskiej w Waszyngtonie.

Wkrótce ukażą się na półkach księgarskich wybrane pisma Lazarusa Monfrida pt. „Pod jednym dachem”. Książka obejmuje 360 stron druku i zawiera 5 działów.

Rośnie antysemityzm w zach. Niemczech

London (obsł. wł.) Na ostatnim posiedzeniu sekcji brytyjskiej Światowego Kongresu Żydowskiego sekr. polityczny A. L. Easternman poruszył kwestię wzrostu antysemityzmu w Niemczech Zachodnich. Również w Austrii tolerowana jest nagonka przeciw Żydom.

Jednocześnie wzrasta ruch antysemityczny w Stanach Zjednoczonych i w krajach Ameryki Łacińskiej, a sytuacja Żydów w państwach arabskich jest wielce niepewna.

Wszystko to — podkreślił mówca — powoduje konieczność stałej czujności i skoordynowania środków zapobiegawczych.

A. L. Easternman podkreślił, że w krajach Europy Wschodniej antysemityzm jest ściągany jako przestępstwo kryminalne.

Konferencja wysłuchała również wzruszającego przemówienia N. Wollheima, członka Centralnego Komitetu Żydowskiego w brytyjskiej strefie okupacyjnej, który opowiedział zebranym, że znani zbrodniarze wojen

ni, uwolnieni przez sądy denazyfikacyjne, pokazali się znów na ulicach, szerząc nienawiść przeciw Żydom. Mówca wezwał Kongres do zjednoczenia wszystkich Żydów na świecie do walki z odradzającym się faszyzmem i antysemityzmem.

Konferencja przyjęła rezolucję, wyrażającą ubolewanie z powodu likwidacji Międzynarodowej Komisji dla spraw przestępstw wojennych, zanim ta ostatnia mogła się wywiązać z powierzonych jej zadań. Rezolucja przestrzega, że fakt ten może przyczynić się do tego, „że świat nie będzie miał wglądu w źródła i przyczyny ostatniej katastrofy”, a zbrodnie wojenne ujdą bezkarnie.

Egzekutywa Narodowa Koła Robotników (Workers Circle) zgłosiła rezolucję, określającą odmowę rządu angielskiego wydania Polsce zbrodniarza wojennego, jednego z katów oświęcimskich, d-ra Deringa — jako „złamanie solennego zobowiązania”. Rezolucja

domaga się, by rząd zmienił odnośne postanowienie.

Rabin K. Rosen w wstrząsających słowach opisał rozpaczliwą sytuację Żydów w Adenie, gdzie powtarzają się systematycznie ruchy antysemityczne. Co noc prawie wyrastają na ulicach żydowskich barykady, uniemożliwiające mieszkańcom normalny tryb życia i wykonywanie wszelkiej pracy. Brak funduszy uniemożliwia normalne funkcjonowanie gminy wyznaniowej. Mówca oskarża władze bezpieczeństwa, które ponoszą część odpowiedzialności za smutne wypadki. Gdy grozi niebezpieczeństwo, wszystkie budynki żydowskie zaopatrzone są w ciężkie zamki. Mówca uważa jednak, że delegaci Kongresu powinni poszukiwać „innych zamków”, odpornych przeciw kulom, wystrzeliwanych na rozkaz brytyjski.

Konferencja powzięła rezolucję, polecającą Egzekutywie kampanię publiczną w sprawie odpowiedzialnego odszkodowania dla ofiar ekscesów w Adenie oraz przykładnego ukarania winowajców.

Inne rezolucje wzywają rząd do wydania ustaw zapobiegawczych przeciwko wzrostowi antysemityzmu w Anglii, oraz do podjęcia kroków w celu rewindykacji mienia ofiar nazizmu w brytyjskiej strefie okupacyjnej.

Żydzi opuszczają obozy na Cyprze

TEL-AWIW (Ko Israel). W związku z zapowiedzianym przez min. Bevin'a w Izbie Gmin zwolnieniem uchodźców żydowskich, internowanych na Cyprze, podjęte zostały przygotowania celem przetransportowania uchodźców do Izraela. Przewiduje się, że w ciągu 10—14 dni wszyscy Żydzi opuszczą Cypr. W dniu 20 bm. podano do wiadomości, że dotychczas jeszcze komendant obozu

nie otrzymał żadnej oficjalnej instrukcji z Londynu. Instrukcja taka jest jednak oczekiwana w każdej chwili.

W dniu 21 bm. wyruszył z Haify na Cypr statek izraelski, który zabierze 2,000 osób. Komendant brytyjski zgodził się uwolnić z więzienia Żydot, aresztowanych za próbę ucieczki z obozu.

Państwa pld. Ameryki a Izrael

TEL-AWIW, (obsł. wł.). — Odbyła się tu konferencja prasowa z udziałem kierownika wydziału ministerstwa spraw zagranicznych dla państw pld. Ameryki, Mosze Towa. Wyraził on nadzieję, że w najbliższej przyszłości szereg państw pld. Ameryki uzna Izrael. W ślad za zmianą polityki Kuby, która jak wiadomo uznała Izrael, spodziewana jest zmiana stanowiska wobec Izraela ze strony Kolumbii i Argentyny.

Dziesięć państw południowo amerykańskich uznało już Izrael, a między nimi takie kraje, które w czasie zeszłorocznej dyskusji w ONZ nie udzieliły poparcia planowi podziału Palestyny. Należy podkreślić, że na rządy państw południowo amerykańskich wywierają silny wpływ międzynarodowe koncerny naftowe oraz rząd brytyj-

ski i agresywne państwa arabskie. Mimo to jednak rządy państw południowo amerykańskich nie mogą pozostać głuche na głosy opinii publicznej swych krajów, domagające się przyjaznej polityki wobec Izraela.

LAKE SUCCESS (ITA) Jak donoszą z Hawańskiego rządu kubańskiego powzięła decyzję o uznaniu państwa Izrael.

W tutejszych kołach politycznych wyraża się zdanie, że postanowienie to nakłoni Izrael do ponownienia swej próby o przyjęcie w poczet członków ONZ. Choć decyzja Kuby nie stoi w bezpośrednim związku z powyższą sprawą, to jednak Izrael może oczekiwać, że rząd, który formalnie uznał państwo żydowskie, udzieli mu również swego poparcia, jeśli chodzi o przyjęcie do rodziny Narodów Zjednoczonych.

Łańcuch prasowy — lista nr. 7

Uwaga!!! Prostujemy omyłkę w poprzedniej liście ob. BLUMENBERG Warszawa wpl. zł. 5.000 (pięć tysięcy) a nie jak wydrukowano 500.

Ob. KAC J., Wrocław wpl. zł. 500.

Ob. Adw. BERN, Wrocław wpl. zł. 2000.

Ob. M. GAD, Wrocław wpl. zł. 3000 i wz. ob. ob. Sieradzkiego, Arbisera z Wrocławia.

Ob. KACOWICZ B., Wrocław wpl. zł. 3000 i wz. ob. ob. Sztiglera, M. Krupiana z Wrocławia.

Ob. BLUMIENKIELN, Wrocław wpl. zł. 500 i wz. ob. ob. E. L. Kaca, Goldmana z Wrocławia.

Ob. S. GAJST, Wrocław wpl. zł. 500 i wz. ob. ob. N. Bryka, z Wrocławia, Bojmelgrina z Łodzi.

Ob. A. BRANDT, Wrocław wpl. zł. 1000 i wz. ob. ob. Buchholza, B-ci Waldman, Firera z Wrocławia.

Ob. Z. LEWIT, Wrocław wpl. zł. 500 i wz. ob. ob. Hubermana, S. Sokola z Wrocławia. Dr. Spektorowski, Niemca pow. Dzierżoniów.

Ob. ANHIZIGIER, Wrocław wpl. zł. 500 i wz. ob. ob. Kuczyńskiego, Wejnsztoka z Wrocławia.

Ob. B. RAND, Wrocław wpl. zł. 1000.

Ob. R. KASNER, Wrocław wpl. zł. 3000 i wz. ob. ob. Wajsa S, Zycera F. z Wrocławia.

Ob. Sz. EKMAN, Wrocław wpl. zł. 500.

Ob. MINDICZ M., Wrocław wpl. zł. 3000 i wz. ob. ob. Pinczewskiego, Bombera K. z Wrocławia.

Ob. MELMAN K., Wrocław wpl. zł. 1000 i wz. ob. ob. Erlicha, Birnbaum H., Flekiela z Wrocławia.

Ob. PENZUK, Wrocław wpl. zł. 1000.

Ob. ZONTAG C., Wrocław wpl. zł. 300.

Ob. PELTACH, Wrocław wpl. zł. 500.

i wz. ob. ob. M. Rozensztejna, L. n. sztejna, Micemmachera M. z Legnicy Gape Lejzera z Wrocławia.

Ob. B. ZAJĄC, Wrocław wpl. zł. 500.

Ob. BLONDEROWIE, Wrocław wpl. zł. 2000 i wz. ob. ob. I. Blondera z Wrocławia, Tabi selsa Sz. ze Świdnicy, Bucha H. z Tarnowa.

Ob. Ch. MAJTEK, Wrocław wpl. zł. 2000.

Ob. MAJERHOFOWIL, Wrocław wpl. zł. 1500.

Ob. RACHWAŁSKI J., Wrocław wpl. zł. 1000 i wz. ob. ob. R. Dawidowicza i J. Kropfa z Wrocławia.

Ob. LIBEROWIE, Wrocław wpl. zł. 1500.

Ob. GRYNGRAS A., Wrocław wpl. zł. 2000 i wz. ob. ob. Chypkiera S., Monszejna z Wrocławia.

Ob. DOBRECKI A., Wrocław wpl. zł. 1500.

Ob. FAJER P., Wrocław wpl. zł. 500.

Ob. RINDER Ch., Wrocław wpl. zł. 1000.

Ob. SALTER S., Wrocław wpl. zł. 3.000

Ob. KUSMIRSKA, Wrocław wpl. zł. 500 i wz. ob. Krigera, B. Sokala z Wrocławia.

Ob. N. MANDELBAUM, Dzierżoniów wpl. zł. 500 i wz. ob. ob. Glassznajdera z Dzierżoniowa, Landsberga ze Szczecina.

Ob. MOSTWILSZKIER M., Dzierżoniów wpl. zł. 500 i wz. ob. ob. Rabinowicza, Rawickiego z Dzierżoniowa.

Ob. WILK CWI, Dzierżoniów wpl. zł. 500 i wz. ob. ob. Hofmana z Dzierżoniowa.

Ob. LICHTENSZTEJN A., Dzierżoniów wpl. zł. 500 i wz. ob. ob. Cymbalistę, Szczupaka, Podchlebnika z Dzierżoniowa.

Ob. SERCZUK K., Dzierżoniów wpl. zł. 300 i wz. ob. Pryluka z Dzierżoniowa.

Ob. SZTAJNMAN F., Dzierżoniów wpl. zł. 300 i wz. ob. Grinberga z Dzierżoniowa.

Ob. CHASKIEL WALDOFIEGIEL, Łódź wpl. zł. 500 i wz. ob. ob. Epsztajna Izaka, Kielmana Mietka, Bergiera, Rotsztajna Dawida z Łodzi.

Ob. ZORACH ARLUK, Wałbrzych wpl. zł. 500 i wz. ob. ob. Ebela Chaima, Libera Samsona, Lewina Morducha, Żurskiego z Wałbrzycha.

Ob. J. HIRSZHORN, Gliwice wpl. zł. 1000 i wz. ob. ob. Dr. Szneka F., J. Birnbacha z Gliwice.

Ob. J. FENICHL, Gliwice wpl. zł. 1000 i wz. ob. ob. F. Rotsztejna, Z. Rubinsztejna, Welscha, Badraha, M. Mewesa, J. Cukrera z Gliwice.

Ob. REIFLER, Gliwice wpl. zł. 1000 i wz. ob. ob. Temana, J. Birnbacha, Górewicza z Gliwice.

Ob. HENDEL J., Gliwice wpl. zł. 1000.

Ob. S. CHAJKIN, Gliwice wpl. zł. 500 i wz. ob. ob. Gutenplana J., Brenera A. z Gliwice.

Ob. BERGER J., Gliwice wpl. zł. 500.

Ob. WELKER A., Gliwice wpl. zł. 500.

Ob. GROSSMAN J., Gliwice wpl. zł. 1000 i wz. ob. ob. Inz. Fleischera, Weilera H., Hirschorna B., Piotrkowskiego B. z Gliwice, Cukiera, Grunsteina, Firmę Welna, Haja A. z Wrocławia. Filara A. z Krakowa.

Ob. J. KARP, Gliwice wpl. zł. 500.

Ob. IDA HABERMAN, Gliwice wpl. zł. 1000 i wz. ob. ob. Ikwicza B., Sandomierskiego z Gliwice.

Ob. L. BIENIAN, Gliwice wpl. zł. 500 i wz.

ob. ob. Mazurka, Dr. Walisza H., Wajsbęga R. z Gliwice. Dr. Grossa R. ze Sosnowca.

Ob. F. PACHTINGER, Gliwice wpl. zł. 1000.

Ob. Dr. MORDCHAJ LIBERSON, Łódź wpl. zł. 500 i wz. ob. ob. Dr. Balina Marka, z Warszawy. Dr. Eliasberga Michała. Dr. Efrosa, Goldberga Chaskiela z Łodzi. Dr. Banera Jakuba z Katowic, Grajka Chaima ze Skierniewic.

Ob. JUSTYNA GARTLER, Wałbrzych wpl. zł. 500 i wz. ob. ob. S. Rogowińska z Wałbrzycha G. Heringa, Ch. Goldberga z Lublina.

Ob. M. WAJSTUCH, Bielska wpl. zł. 1000 i wz. ob. ob. Guzawacka z Bielska. Ajzenberga, Fiszermana z Łodzi.

Ob. M. SZAFRAN, Bielska wpl. zł. 1000 i wz. ob. ob. Sz. Ikwicza, Poppa, Nisenholca, Mariaszyna, Grinbauma z Bielska.

GDUD BOGRIM, Bielska wpl. zł. 1000 i wz. ob. ob. Cofim Brogim — Bielska, Legnicy. Łódź, Dzierżoniowa, Krakowa.

Ob. BIALOBRZECKI I., Bielska wpl. zł. 1000 i wz. ob. ob. Gutwingera, Libracha z Bielska.

Ob. Z. GRABIE, Bielska wpl. zł. 500 i wz. ob. ob. Jakubowicza, Osenholca, Sokola, Fuksa, I. Tenenbaum z Bielska. Rajchmana z Dzierżoniowa. Kowalską H. z Warszawy.

Ob. B. RADOMSKI, Bielska wpl. zł. 500 i wz. ob. ob. Nineta S., S. Tenenbaum, Seleckiego, Sztajna z Bielska.

Ob. F. NORYSKI, Bielska wpl. zł. 500 i wz. ob. ob. Fiszbajna Ch., Fiszbajna L., Nudla G., Gartenhaus Raję, Galona J. z Bielska.

Ob. F. CHMIELNICKI, Wrocław wpl. zł. 1000 i wz. ob. ob. Hirszfelda, Bursztyna, Muzykanta, Czyżyka.

Ob. Adw. ROZENFELD, Wrocław wpl. zł. 3000.

Ob. D. BORUSZEK, Wrocław wpl. zł. 1000 i wz. ob. ob. Dr. Halperna, Nusbaum, Szprunga, Izdebskiego, Bechera z Wrocławia.

Ob. WERSES A., Wrocław wpl. zł. 1000 i wz. ob. ob. Adw. Menaszesa Jakuba, Frejlicha Rozenbaum - Rotszteina z Wrocławia.

Ob. ANTOSIEWICZ, Wrocław wpl. zł. 1000.

Ob. LUTT, Wrocław wpl. zł. 1000.

Ob. S. SZKLANKIEWICZ, Wrocław wpl. zł. 2000 i wz. ob. ob. Mgr. Skuckiego, Inz. Zduńskiego, Inz. Tajnacha z Wrocławia.

Inz. Bluma, Inz. Halperna z Dzierżoniowa.

STATK TAMPY WYRUSZYŁ DO HAIFY

ATENY (ITA) Po inspekcji władz portowych w Heraklei na Krecie, statek „Tampa”, wiozący na swym pokładzie 500 imigrantów, odlnął w kierunku Haify.

Określenie, uszkodzony przez burzę, został przyholowany do zatoki Souda, skąd skierowano go do reperacji w warsztatach portu Heraklei.

„Tampe” — na skutek zarządzenia rządu ateńskiego — przetrzymano w porcie tak długo, dopóki władze nie ustaliły, że imigranci nie są „regularnymi oddziałami wojskowymi” Izraela.

Z okazji zaślubin naszej koleżanki Janki Wietschnoer, Kraków z Hakiem Mandelbaum Sosnowiec zasłaliśmy serdeczne gratulacje Koleżanki.

W związku z wyjazdem do Izraela żegnają serdecznie „Lehitrat Bearecnu” towarzyszy, kolegów, znajomych, ziomków oraz krewnych Dr. Mordchaj Liberson z żoną, Ezriel Kuczyński z Rodziną.

Dr. Zaurman. Specjalista: skórne, weneryczne 8 — 10. 5 — 7. Narutowicza 2.

LECZ. ZĘBOW oraz nowoczesna pracownia zębów sztucznych. Łódź, ul. Piotrkowska 8.

DR. REICHER specjalista: weneryczne, skórne, płciowe (zaburzenia) Łódź, ul. Południowa 26 end? 2 — 7

Zakopane „Jerzewo”, Jagiellońska. Tel. 124, pensjonat pod kierownictwem inżyniera Fogałgacu z Katowic zaprasza na zimę. Kuchnia wykwintna. — Bieżąca, ciepła woda. — Centralne ogrzewanie.

DENTYSTA. S. Wodnicki. Korony i mostki porcelanowe. Łódź, Andrzeja 11. tel. 154.12, godz. 11 — 13, 16 — 18.

RADIOAPARATY
NAPRAWIA
FACHOWO
SZYBKO
TANIO
dyplomowany mistrz radiotechnik
F-ma B. SZTAMLER
Łódź, ul. Próchnika 13 tel. 141-7

Cennik ogłoszeń: drobne po 15 zł za wyraz (minimum 150 zł). Ogłoszenia wymiarowe (za 1 mm szerokości i 1 spal'ny) w mieście przeznaczonym na ogłoszenia po 20 zł. — W tekście za 80 — Ogłoszenia zamieszczone uwzględniamy po uprzednim przekazaniu należności na nasze konto PKO Nr 4560. Prosimy zaznaczyć na odwrocie przekazu, że suma przelana jest za ogłoszenie. Adres Redakcji: Łódź ul. Wieńkowskiego 4-8. Skrzynka pocztowa 20. Tel. 269-01. Konto PKO 4560. Prenumerata miesięczna wraz z opłatą pocztową — 150 zł. Wydawca: HASZOMER HAGAIR w Polsce. Druk. R. S. W. „PRASA”, Łódź, ul. Zwirki 17.

Refaktor: MAURZYC WEINTRAUB D-036002